

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1 06 יולי 2017
2

לפני:

**כב' השופט דורי ספיבק – אב בית הדין
נציגת ציבור עובדים גב' לאה חלה**

התובע:

פלוגי ואח'

ע"י ב"כ עו"ד דניאל א.ח. כהן

-

הנתבע:

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד עדי וידנה

-

צד נדרש:

מדינת ישראל משרד הבטחון – צה"ל

ע"י ב"כ עו"ד תמר שריאל

3

פסק דין

4

5 1. התובעים הינם כולם משרתי קבע בצה"ל שפרשו משירות. האם בדין נוכח דמי
6 ביטוח לאומי במהלך חופשת הפרישה שלהם? זוהי השאלה המרכזית שבה עלינו להכריע
7 בגדר פסק דין זה.

8

9

התשתית העובדתית ומהלך ההתדיינות

10

11 2. צה"ל נוהג ליתן למשרתים העומדים בפני סיום שירות קבע חופשת פרישה,
12 שאורכה הינו בין שלושה לתשעה חודשים, תלוי בדרגתו של איש הקבע. בהתאם לעמדת
13 המדינה (הוגשה בתיק ביום 30.1.17, ולא נסתרה) לכל הפחות משנת 1995 ועד לשנת 2014
14 סיווגה המדינה כ"שכר עבודה" את התשלומים החודשיים שמשולמים במהלך חופשת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1 הפרישה, וניכתה מהם דמי ביטוח לאומי. בשנת 2014 חל שינוי בעמדתו המשפטית של
2 צה"ל ביחס לחובה לנכות דמי ביטוח לאומי במהלך חופשת הפרישה, תוך שנקבע כי יש
3 לסווג תשלומים אלה כ"דמי הסתגלות" המהווים חלק מהתשלומים המשולמים למשרת
4 הפורש עקב פרישתו, שאינם חייבים בדמי ביטוח לאומי. בהתאם, הפסיק צה"ל לבצע
5 ניכויים אלה.

6
7 3. בעקבות הפסקת הניכויים פנו חלק מהתובעים, שנוכו להם מסכומים שקיבלו
8 במהלך חופשת הפרישה דמי ביטוח לאומי, וזאת קודם לשינוי האמור בעמדת צה"ל, ודרשו
9 את החזר הסכומים שנוכו מהם, לטענתם שלא כדין.

10
11 4. בחודשים האחרונים של שנת 2015, הוגשו לבית-דין זה כמו גם לבתי דין אזוריים
12 אחרים עשרות תביעות, בשם מאות רבות של תובעים, כולם פורשים משירות קבע בצה"ל.
13 כאמור, עניינן המרכזי של התביעות כולן בטענת התובעים לפיה המדינה (מעסיקתם) ניכתה
14 שלא כדין דמי ביטוח לאומי מהתשלומים החודשיים שקיבלו במהלך חופשת הפרישה.
15 התביעות הוגשו כולן הן כנגד הנתבע, המוסד לביטוח לאומי (להלן: המוסד) והן כנגד
16 המדינה.

17
18 ביום 6.1.16 הוחלט על איחוד הדיון בתביעות שהוגשו לבית דין זה. בהמשך לכך,
19 ובמסגרת ערעור שהגישו התובעים (עע 48276-02-16 כהן נ' מדינת ישראל), על החלטת
20 בית דין זה שבה נקבע כי הסמכות לדון בתביעות נתונה לוועדת הערר הפועלת מכוח חוק
21 שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (הליכים לעניין החלטות הנוגעות לחיילים בשירות
22 קבע), תש"ע-2010, ניתן ביום 6.12.16 פסק דין שבו ניתן תוקף של פסק דין להסדר הבא,
23 שהוצע לצדדים על ידי מותב בית הדין הארצי:

24
25 "1. על פני הדברים המחלוקת האמיתית בין הצדדים היא לגבי
26 החיוב בדמי ביטוח לגבי התשלום ששולם למערערים לתקופות
27 חופשת הפרישה וההסתגלות או תקופות אחרות כמפורט בכתב
28 התביעה.

29
30 2. משזו היא המחלוקת האמיתית אזי הסמכות לדון בה נתונה לבית
31 הדין לעבודה כאשר המוסד לביטוח לאומי הוא הנתבע והטענה
32 לגביו היא גביית יתר של דמי ביטוח.

33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

- 3.בנסיבות המיוחדות, ומכיוון שבדרך כלל הצדדים לשאלת
תשלום דמי הביטוח הינם המעסיק והביטוח הלאומי, אזי מן הראוי
במקרה שלפנינו לאור ייחודו כי יתאפשר למערערים להשיג מול
המוסד לביטוח לאומי על החיוב בתשלום דמי הביטוח וזאת באופן
ישיר כנגדו.
- 4.המדינה תצורף כצד דרוש לאותו הליך, וברור שכל החלטה
חלוטה בנושא תחייב את הצדדים".
5. כאן המקום לציין שעוד קודם שניתן פסק דינו של בית הדין הארצי, וכפי הנראה
במסגרת הניסיון לגבש עמדת הגנה אחידה הן של המדינה והן של המוסד לביטוח לאומי
במענה לתביעות התלויות ועומדות, הסתבר שקיימת מחלוקת פרשנית בין המוסד למדינה
בשאלת חובת הניכוי שבמחלוקת. לפיכך, פנה הפרקליט הצבאי אל היועץ המשפטי
לממשלה ביום 26.5.16 וביקש את הכרעתו במחלוקת זו (בהינתן שאחד מתפקידיו של
היועץ המשפטי לממשלה הוא להכריע בחילוקי דעות משפטיים המתגלעים בין רשויות
המדינה, ולקבוע את הפרשנות המוסמכת והמחייבת את כל רשויות השלטון, ראו: בג"ץ
4247/97 סיעת מרצ במועצת עיריית ירושלים נ' השר לענייני דתות (3.12.98)).
- לאחר שהתקבלו עמדות הצדדים והטיעונים השונים, קבע היועץ המשפטי לממשלה
ביום 21.8.16 כי לשיטתו הדין עם המוסד לביטוח לאומי, דהיינו כי קיימת חובת ניכוי דמי
ביטוח לאומי מתשלומים המשולמים בתקופת חופשת פרישה (להלן: עמדת היועץ
המשפטי לממשלה). בעקבות הכרעה זו, מסר צה"ל למשרתי קבע שלא נוכו במהלך חופשת
פרישתם דמי ביטוח לאומי הודעות בדבר הכוונה לנכות התשלומים מקצבותיהם. התובעים,
שלחלקם נמסרו גם כן הודעה שכאלה, הגישו במסגרת תיק הערעור לבית הדין הארצי
בקשה למתן צו מניעה האוסר על ביצוע הניכויים האמורים, עד להכרעה חלוטה בתובענות.
בקשתם נדחתה בהחלטה שניתנה ביום 16.11.16 על ידי כב' השופט אילן איטח במסגרת
תיק הערעור.
6. לאחר מתן פסק דינו של בית הדין הארצי שלעיל, שהחזיר את התיק המאוחד
להמשך דיון בבית דין זה, נעתר כב' נשיא בית הדין הארצי יגאל פליטמן לבקשת המוסד
והמדינה לאיחוד הדיונים בתביעות באותו הנושא שהוגשו לבתי הדין האזוריים בבאר-
שבע, חיפה ונצרת, ונקבע כי ההליך המאוחד כולו יידון בבית דין זה (המ"ד 53232-12-
16 מדינת ישראל נ' כהן, 3.1.17).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1

2 7. לאחר כל זאת, הוגש כתב הגנה מטעם המוסד וכן הוגשה עמדת המדינה (במעמדה
3 כצד נדרש), ואילו התובעים מצידם הגישו בקשה דומה במהותה לזו שהוגשה לבית הדין
4 הארצי, להפסקת ביצוע הניכויים שאותם החל צה"ל לבצע בהתאם לעמדת היועץ המשפטי
5 לממשלה. ביום 7.2.17 התקיים דיון קדם משפט ראשון. בדיון זה הציע בית הדין לצדדים
6 כי הדיון בתיק יפוצל, כך שבשלב ראשון יתקיים בלוח זמנים מהיר דיון והכרעה בשאלת
7 נכונות עמדת היועץ המשפטי לממשלה בעניין חובת ניכוי דמי הביטוח הלאומי, כפי שזו
8 הוגשה על ידי המדינה, ורק בהמשך לכך יתקיים דיון בבקשה למתן צו מניעה (ככל
9 שהתובעים יעמדו עליה) וכן בתביעות האינדיבידואליות. הצדדים הסכימו להצעה בעיקרה,
10 וניתן לה תוקף של החלטה, תוך שנדחתה טענת התובעים כי יש מקום להכריע תחילה
11 בבקשה למתן צווים זמניים שהגישו. בהמשך לכל זאת, ולאור טענת התובעים שקיימות גם
12 מחלוקות עובדתיות ועל כן יש צורך בהגשת תצהירים ובקביעת דיון הוכחות, קבע בית
13 הדין מועדים להגשת תצהירי עדות, ונקבע דיון הוכחות. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום
14 9.4.17 נחקר המצהיר מטעם התובעים, מר יוסף אלקובי, ובהמשך לכך הוגשו סיכומים
15 בכתב מטעם כל הצדדים. עתה, משנאספו אלה לתיק בית הדין, הגיעה העת לדון ולהכריע.

16

17

דיון והכרעה

18

19

הערות מבוא

20

21 8. בטרם נתחיל בדיון, נעיר מספר הערות מקדמיות, המתייחסות לכמה טענות שהועלו
22 בסיכומי התובעים:

23

24 ראשית בהתאם להחלטות בית הדין (מיום 6.2.17 ומיום 9.4.17) פוצל הדיון בתיק
25 זה, כך שתחילה תוכרע המחלוקת שבין הצדדים בשאלת חוקיות ניכוי דמי ביטוח לאומי
26 במהלך חופשת הפרישה של משרתי קבע. מעיון בסיכומי התובעים עולה כי אלה התייחסו
27 גם למחלוקות נוספות שבין הצדדים, לעניין "דמי לידה" ו"דמי פגיעה". נבהיר כבר עתה
28 כי כפי שנקבע, מחלוקות אלה לא יוכרעו בגדר פסק דין זה, והוראות בקשר להמשך הדיון
29 בהן יינתנו בתום פסק דין זה;

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1 שנית סיכומי התובעים כללו טענות בעניינים נוספים (למשל: דמי חבר ודמי אגודה
2 מקצועית) שלכאורה כלל לא נכללו בכתבי התביעה המונחים לפנינו, ועל כן לכאורה דינם
3 להידחות. מכל מקום, הוראות והחלטות בהקשר זה תינתנה במסגרת המשך הדיון
4 בתובענות, וממילא ברור שאין צורך שנדון בהן במסגרת פסק דין חלקי זה;
5

6 שלישיית התובעים טענו בפתח סיכומיהם כי המדינה הינה נתבעת בתיק זה, ומאחר
7 שלא הגישה בתיק זה כתב הגנה אלא רק עמדה בכתב, ובהמשך לכך סיכומים, הרי שעומדת
8 להם הזכות לקבל פסק דין בהעדר הגנה כנגדה. דין הטענה להידחות, שכן בהתאם לפסק
9 דינו של בית הדין הארצי שנתן תוקף להסכמת הצדדים, ושאותו ציטטנו במלואו מוקדם
10 יותר, מעמדה של המדינה בתיק זה הוגדר כ"צד נדרש". ככזו, היא לא נדרשה על ידינו
11 להגיש כתב הגנה, ודי בכך שהגישה עמדה ובהמשך סיכומים, על מנת להצדיק דיון גם
12 בטענותיה לגופן, זאת, שכן על פי ההלכה הפסוקה, לצד נדרש עומדת הזכות להגיש
13 סיכומים, כחלק בלתי נפרד מזכות לקבל את יומו בבית הדין, ראו: ברע 35522-06-14
14 מדינת ישראל נ' קוזק (10.7.14)).
15

16 ורביעיית התובעים אמנם הגישו תצהיר עדות ראשית, ונותנו אף נחקר אודותיו
17 במהלך דיון ההוכחות, אך מקובלת עלינו עמדת המוסד והמדינה שעלינו להתעלם מרובו
18 ככולו, שכן הינו עמוס בטענות משפטיות שמקומן היה בסיכומי התובעים, כמו גם בטענות
19 עובדתיות שאין להן כל רלוונטיות לצורך ההכרעה במחלוקת שלפנינו.
20

21 המסגרת הנורמטיבית

22
23 9. סעיף 377 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, שכותרתו הינה
24 "ביטוח חיילים", קובע כי:
25

26 "השר רשאי לקבוע הוראות מיוחדות בדבר ביטוחם של אנשים
27 המשרתים בצבא הגנה לישראל, להוציא אנשים בשירות מילואים
28 ושל התלויים בהם".
29

30 מכוח סעיף זה הותקנו תקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות
31 קבע), התשכ"ה-1965. תקנה 1 לתקנות אלה קובעת כי:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1

2 "דמי הביטוח בעד אדם המשרת בצבא הגנה לישראל בשירות סדיר
3 לפי התחייבות לשירות קבע (להלן – חייל) הם בשיעור האמור
4 בפרטים 2, 3, 8, 9, 10 של לוח "להוק".
5

6 בהתאם, משלם צה"ל את דמי הביטוח בשיעור האמור ו"על בסיס שכרו של חייל"
7 (ובהתאם להוראות ולסייגים הקבועים בתקנה 2) .
8

9 10. האם התשלומים שבמחלוקת בתיק שלפנינו באים בגדר "שכרו של חייל"? סעיף
10 344 (א) מגדיר שכר עבודה באופן הבא:

11

12 "יראו כהכנסתו של עובד את הכנסתו בעד החודש שקדם ל-1
13 בחודש שבו חל מועד התשלום, מהמקורות המפורטים בסעיף 2(2)
14 לפקודת מס הכנסה".
15

16 סעיף 2(2)(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] מגדיר בצורה רחבה מהי הכנסה
17 מעבודה, והיא כוללת:
18

19 "השתכרות או ריווח מעבודה, כל טובת הנאה או קצובה שניתנו
20 לעובד ממעבידו... והכל בין שניתנו בכסף או בשווה כסף, בין
21 שניתנו לעובד במישרין או בעקיפים או שניתנו לאחר לטובתו".
22

23 11. על כל הצדדים בתיק שלפנינו מוסכם ומקובל כי תשלומים המשולמים לעובדים
24 (וגם למשרתי קבע, אף שאינם מוגדרים כעובדים) לאחר תום תקופת העבודה, אינם
25 נחשבים לשכר, ועל כן אינם חייבים בדמי ביטוח לאומי. זאת, בהתאם לפרשנות המקלה
26 שניתנה על ידי המוסד לביטוח לאומי בחוזר שפרסם לפני למעלה מעשרים שנה (שכותרתו:
27 שינויים בתשלום דמי הביטוח החל המיום 1.1.95), ושבנו נקבע בין היתר כך:
28

29 "על ההכנסות הבאות לא ישולמו דמי ביטוח על ידי המעביד כפי
30 שהיה נהוג בעבר...
31 (2) "פדיון ימי חופשה" ותשלום "דמי הסתגלות" המשולמים
32 לעובד עקב ניתוק יחסי עובד ומעביד".
33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

12. כפי שכבר תיארנו מוקדם יותר בפסק דין זה, בשנת 2014, כפי הנראה לאחר פניות שהיו אליו בנושא מצד משרתי קבע פורשים, הוחלט בצה"ל לפרש את הוראות החוזר הזה באופן מרחיב עוד יותר, כך שגם התשלומים המשולמים קודם לסיום השירות בקבע, במהלך חופשת הפרישה, ייחשבו כ"דמי הסתגלות" ועל כן לא יהיו חייבים בתשלום דמי ביטוח לאומי. הביטוח הלאומי סבר כאמור אחרת, ובסופו של דבר הונחה הקושיה על שולחנו של היועץ המשפטי לממשלה, שפסק כי הדין עם המוסד לביטוח לאומי.
- האם הכרעת היועץ המשפטי לממשלה תואמת את הוראות הדין, אם לאו? לאחר שבחנו את טענות הצדדים לכאן ולכאן, הגענו אף אנו למסקנה שפרשנותו של המוסד – שהפכה להיות העמדה המחייבת גם את צה"ל משניתנה הכרעת היועץ המשפטי לממשלה – היא הנכונה, שכן יחסי העבודה/שירות אינם מתנתקים במהלך חופשת הפרישה. להלן נפרט כיצד הגענו למסקנה זו:
- ראשית במהלך חופשת הפרישה משרתי הקבע מקבלים לידיהם, מדי חודש בחודשו, תלושי שכר. מעיון בתלושים שצורפו (פריטים 9 – 10 בתיק המוצגים שצירפה המדינה) עולה שמדובר בתלושים שכותרתם "תלוש משכורת למשרת קבע", ומצוין בהם תאריך תום שירות עתידי. זאת ועוד, בניגוד חד לטענות התובעים לפיהם לא מנוכה מהתשלומים האלה מס הכנסה, הרי שבפועל מדי חודש בחודשי מנוכה מהתשלומים הללו מס הכנסה, ומכאן שגם רשות המיסים התייחסה ומתייחסת לתשלום זה כאל שכר עבודה (ראו גם: עמה (ת"א) 1146/03 דוידוביץ נ' פקיד שומה נתניה (26.1.05), כב' השופט מגן אלטוביה));
- שנית משרת קבע כפוף להוראות צה"ל עד ליום שחרורו, לרבות במהלך חופשת הפרישה. כך ובין היתר: בהוראות קבע של אגף כוח אדם של צה"ל נקבע כי מי שנמצא בחופשת פרישה הינו "חייל בשירות סדיר אשר סוכם על ידי ראש אכ"א כי יפרוש לקצבה: (ראו הוראת קבע אגף כוח אדם, מספר הוראה 36-01-03 "חופשת פרישה ותנאי שירות – חיילים בשירות קבע הפורשים לגמלאות", מוצג 1 בתיק המוצגים מטעם המדינה); במהלך חופשת הפרישה זכאי הפורש לטיפול רפואי בהתאם להוראות קצין רפואה ראשי, והוא לא יכול להיות חבר באחת מקופות החולים; ככל שהוא מעוניין לעבוד בעבודה מחוץ לצה"ל הוא נדרש לקבל היתר לעבודה פרטית (מוצג 4 בתיק המוצגים, וכן ראו: ע' 1403/01

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1 טרוג'י נ' המוסד לביטוח לאומי (3.5.04); הוא עדיין נדרש לקבל היתר ליציאה לחו"ל
2 (סעיף 23(ג)5) לפקודת מטכ"ל 31.0701; והוא עדיין כפוף לחוק השיפוט הצבאי,
3 התשט"ו-1955 במהלך חופשת הפרישה (זאת לפי הגדרת "חייל" בסעיף 1 לחוק זה בשילוב
4 עם הגדרת "פורש" כחייל בשירות סדיר בהוראת קבע אגף כוח אדם (מוצג 1 בתיק המוצגים
5 מטעם המדינה). מעמדו הברור של משרת קבע בחופשת פרישה כמי שעדיין נמצא בשירות
6 צבאי לכל דבר הובהר גם בפסיקת בית המשפט העליון (עב 92/03 מופז נ' יושב ראש ועדת
7 הבחירות לכנסת השש-עשרה (15.5.03, כב' השופט אליהו מצא)), כדלקמן:

8
9 "קצין בחופשה הוא קצין בשירות קבע לכל דבר; לא רק מן הבחינה
10 הפורמאלית, אלא גם לאור חובות ואיסורים מהותיים המוטלים עליו ואף
11 מבחינת האופן שבו הוא נתפס בעיני הציבור. אמנם, על פי פקודות הצבא
12 מורשה הוא לעשות במהלך חופשתו פעולות מסוימות, שהן חלק
13 מהיערכותו לחיים האזרחיים, אך בכך אין כדי לגרוע ממעמדו כקצין
14 בשירות קבע."
15

16 שלישיית בכל חודש במהלך חופשת הפרישה ממשיך משרת הקבע להיות מזוכה
17 בשישית אחוז קצבה לזכאי לפנסיה תקציבית, בדיוק כמו בכל חודש במהלך תקופת
18 שירותו (ראו פרק ט"ז לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת
19 יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003,
20 בשילוב עם הוראת סעיף 14(א) לחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות)(נוסח
21 משולב), התשמ"ה-1985). גם מתלושי השכר שצורפו עולה בבירור כי לתובעים נוכח "דמי
22 ניהול פנסיה תקציבית" כפי שנוכו להם בכל תקופת השירות. אכן, דומה כי התובעים
23 מבקשים במקרה שלפנינו לאחוז במקל משתי קצותיו. מצד אחד, להמשיך ולצבור זכויות
24 לפנסיה תקציבית תוך פירוש הוראות הדין הרלוונטיות באופן המביא את חופשת הפרישה
25 בגדר יחסי העבודה/שירות, ומאידך לפרש את הוראות הדין הרלוונטיות באופן הפוך
26 לצורך קבלת פטור מתשלום דמי ביטוח לאומי;

27
28 רביעית עיינו בפסק הדין בפרשת רוזנבאום (מז/02-89 המוסד לביטוח לאומי נ'
29 רוזנבאום (18.8.87)) שממנה ביקשו התובעים ללמוד כי התשלום בגין חופשת הפרישה
30 צריך להיחשב כתשלום בגין פרישה או תשלום "מעין פיצויי פיטורים", שאינו חייב בדמי
31 ביטוח לאומי. ברם, פסק דין רוזנבאום לא עסק דן באופן קונקרטי. לעומת זאת, מצאנו
32 חיזוק למסקנה אליה בדבר כך שהתשלומים במהלך חופשת פרישה חייבים בדמי ביטוח

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1 לאומי בפסק דין זעפרני (עבל 123/07 המוסד לביטוח לאומי נ' זפרני (26.3.08). במקרה
2 זה קבע בית הדין הארצי, ביחס לעובד שפוטר תוך ויתור המעסיק על עבודתו במהלך
3 תקופת ההודעה המוקדמת, וזכאי לתשלום חלף הודעה מוקדמת ממעסיקו, כי תשלום זה
4 נחשב כ"שכר עבודה, וממילא חלות כל ההוראות הרלוונטיות לעניין חובת תשלום דמי
5 ביטוח בגין אותו תשלום" (סעיף 31 לפסק הדין). אותו הרציונאל שהוביל את בית הדין
6 הארצי למסקנה כי תשלום שכזה, המשולם לעובד עבור תקופה שבה ויתר המעסיק על
7 שירותי עובדו, חייב בדמי ביטוח לאומי, תקף וישם אף לסוגיה שלפנינו, שבה מוותר דה-
8 פקטו צה"ל על קבלת "שירות" ממשרתי הקבע במהלך חופשת הפרישה;
9

10 ולבסוף התובעים בתצהירם ובסיכומיהם ביקשו להסתמך על אמירה ב"איגרת הסבר
11 לאיש הקבע" ממנה עולה לכאורה כי משרת קבע זכאי לפדות את "חופש ההתארגנות" כולו
12 או מקצתו ולהקדים את שחרורו. לשיטתם, לאור כך התשלום עבור חופשת הפרישה כולה
13 צריך להיחשב כתשלום בגין פרישה הפטור מדמי ביטוח לאומי. נבהיר, שאנו מוכנים לצאת
14 מנקודת הנחה שאכן כטענת התובעים כל אחד מהם היה זכאי להקדים את שחרורו ולפדות
15 בתשלום אחד את השכר שהיה אמור לקבל במהלך חופשת הפרישה, ולמעשה אין מחלוקת
16 שבמקרה כזה היו נחשב התשלום כולו לדמי הסתגלות הפטורים מדמי ביטוח לאומי (ראו
17 ההבהרה בסעיף 23 לסיכומי המדינה). ברם, התובעים כולם בחרו – ונימוקיהם עימם –
18 שלא להקדים את פרישתם ולהמשיך וליהנות משורה של זכויות המוקנות כמשרתי קבע,
19 לרבות זכויות פנסיוניות במהלך חופשת הפרישה. על כן, נשוב ונבהיר שאין כל הצדקה
20 לפרש את הוראות הדין באופן המתיר להם "לאחוז במקבל משתי קצותיו" ו"ליהנות מכל
21 העולמות" דהיינו באופן המתיר להם להיחשב כמשרתים לכל דבר לצורך קבלת זכויות,
22 ושלא להיחשב ככאלה לצורך חובות (ובמקרה הזה, חובת התשלום לביטוח הלאומי).
23

סוף דבר

24
25
26 13. משהגענו לכלל מסקנה לפיה תשלומים המשולמים למשרתי קבע במהלך חופשת
27 הפרישה שלהם חייבים בדמי ביטוח לאומי חייבים בדמי ביטוח לאומי, מתחייבת המסקנה
28 שהניכויים נשוא התביעה נעשו כדין. מכאן, שדין התביעות הפרטניות המתייחסות לחיובים
29 אלה להידחות.
30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 13954-09-15 ואח'

1 כמקובל בתיקים מתחום הביטחון הסוציאלי, אין צו להוצאות חרף דחיית התביעה.
2
3 הוראות בדבר המשך ההתדיינות, לגבי הרכיבים הנוספים, תינתנה בנפרד.
4
5 נוסח זה של פסק הדין, ממנו הושמט כל אזכור לשמות התובעים, מותר לפרסום.
6
7 על פסק דין זה ניתן לערער לבית הדין הארצי. ערעור יש להגיש לא יאוחר – 30
8 יום ממועד קבלת פסק הדין.
9
10
11
12

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ז (06 יולי 2017), בהעדר הצדדים .

דורי ספיבק, שופט
אב"ד

גב' לאה חלה ,
נציגת ציבור עובדים

13
14
15
16

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ז, (06 יולי 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

דורי ספיבק, שופט

17
18
19
20
21
22
23